

Еренцата пуснали майка си и разказали, какъ дохождалъ при тѣхъ единъ вълкъ и какъ искалъ да му отворятъ. Майката похвалила своитѣ дѣца за гдѣто я послушали и не отворили вратата. „Вие сте умни дѣца, казала тя; ако бѣхте отворили на вълка, той щѣше да ви изяде.

3.

Когато Нѣвенка свѣрши приказката, малкитѣ сестрици бѣха доволни и засмѣни. Тѣ научиха приказката.

— Азъ ще разкажа тази приказка на мама, обади се най-напрѣдъ синята рокличка.

— Азъ пъкъ ще я разкажа на татка, рече зелената рокличка.

Най-малкото сестриче нищо не каза, защото не можеше още да приказва добрѣ. То само се усмихваше, погледваше своитѣ по-голѣми сестрици и сѣкашъ искаше да каже: „Нека да пораста още малко, тогава ще видите, колко приказки ще науча А пъкъ да пораста, като кака Невѣнка, всички писани приказки ще прочета“.

Косъ и брѣмбаръ

(Басня).

Единъ косъ подкачалъ по пѣтя и изведнажъ срѣцналъ единъ брѣмбаръ. Отъ страхъ брѣмбарътъ отстѣпилъ назадъ и падналъ на гърба си. Помѣчилъ се да стане, за да опра-